

Ἡ συνάντησή μας με τοξικούς ἀνθρώπους (Ἀγαθοκλέους Ἀνδρέας Πρωτοπρεσβύτερος ἱ. Μητροπόλεως Κιτίου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Συμβαίνει ἡ συνάντηση με ἄνθρωπο που ἐκπέμπει ἄρνηση, νὰ μᾶς προκαλέσει ἀναστάτωση. Ὁ λόγος του δέ, γίνεται αἰτία σύγχυσης καὶ τέτοιας ἐσωτερικῆς φουρτούνας, που χρειάζεται χρόνος, θετικὲς σκέψεις καὶ ἐπίκληση τῆς ἄνωθεν βοήθειας, γιὰ νὰ ἡρεμήσουμε.

Εικόνα: menofstyle.gr

Γιατί ἄραγε; Τί φταίει, ὥστε ἓνας ἄνθρωπος νὰ μπορεῖ νὰ ταράζει τὴν εἰρήνη καὶ τὴ γαλήνη τῆς καρδιάς μας; Εἶναι εὐκόλο νὰ ἀποδώσουμε εὐθύνη στοὺς ἄλλους γιὰ τὰ δικά μας «κακῶς ἔχοντα». Ὅμως, αὐτὸ δὲν μᾶς βοηθᾷ οὐσιαστικά, μᾶλλον μᾶς ἀφήνει ἀθεράπευτους, μᾶς σκληραίνει ἀπέναντί τους καὶ μᾶς αὐτοδικαιώνει -

πράγμα που άπωθει την αλλαγή μας.

Η ταραχή που μπορεί να προκαλέσει ή παρουσία ή ο λόγος κάποιου, δείχνει το εύάλωτο του έαυτού μας, που ύποκρύπτει τόν έγωισμό και άλλα πάθη.

Η ίσορροπημένη έσωτερική κατάσταση είναι καρπός χάριτος του Θεού, ως αποτέλεσμα άγωνα πνευματικού. Ο άνθρωπος, δηλαδή, που άσκειται κατά τόν τρόπο που προτείνει ή Έκκλησία, που προσεύχεται καρδιακά, που συμμετέχει άγαπητικά στη θεία κοινωνία, που διακονεί άνιδιοτελώς τόν πλησίον του, βιώνει τή φυσιολογική κατάσταση. Όχι πώς δέν ταρασσεται ούτε πώς δέν θυμώνει, αλλά γίνονται ά-παθώς, χωρίς έμπάθεια. Δέν κατευθύνεται από έπιθυμίες παράλογες, δέν ζεί χωρίς έλεγχο, δέν «άναπνέει» χωρίς άγάπη.

Η διάφοροι ίοι και τὰ διάφορα μικρόβια που υπάρχουν γύρω μας, έπηρεάζουν και άρρωσταίνουν τούς εύάλωτους οργανισμούς. Και αυτό φαίνεται με τὰ συμπτώματα· πυρετός, ρίγος κλπ. Οί δυνατοί οργανισμοί δέχονται τούς ίους και τὰ μικρόβια αλλά δέν τούς καταβάλλουν.

Είναι φανερό, με τὸ πιὸ πάνω παράδειγμα, πώς ή ταραχή που μάς προκαλούν με τή συμπεριφορά, τὸ λόγο ή τήν παρουσία τους κάποιιοι άνθρωποι, δείχνει τὸ εύάλωτο τῆς πνευματικῆς μας κατάστασης.

Όποιος έχει ταπείνωση, θεωρώντας τόν έαυτὸ του πιὸ κάτω από τούς άλλους και τούς άλλους καλύτερους άπ' αυτόν, άποδεχόμενος τήν άδιαφορία ή τήν άπόρριψή τους, ως μέσα για τήν προσωπική του διόρθωση, δέν άναστατώνεται. Έμπιστεύεται τήν πρόνοια του Κυρίου του, που άθόρυβα και μυστικά έπεξεργάζεται τήν ώριμότητά του, μέσω τῶν γεγονότων που έπιτρέπει να συμβοῦν.

Έτσι, χωρίς να ύποτιμήσει τὸ πρόσωπο που, πράγματι, μπορεί να συμπεριφέρεται διαφορετικά άπ' ὅ,τι περιμένουμε, βλέπει τόν «τοξικό άνθρωπο» ως μέσον που του άποκαλύπτεται ὁ έαυτός του που δέν έχει άγάπη, που δέν ταπεινώθηκε με τήν κατά Χριστὸν ταπείνωση, που δέν άνέχεται τή δυσκολία του άδελφου του.

Η συνάντησή μας -τακτικά ή έκτακτα- με «τοξικούς ανθρώπους» μπορεί να έκδηλωθει ως έξῆς:

Να άντιπαλέσουμε μαζί τους, συμπεριφερόμενοι ὅπως εκείνοι - «όφθαλμόν άντι όφθαλμοῦ».

Περιφρονώντας τους, ένεργοποιώντας τή σκληρότητα τῆς καρδιάς μας.

Με ἀγαπητικὴ διάθεση, βλέποντας τὴν ἀσθένεια ποὺ ἔχουν καὶ ἄρα τὸν κρυφὸ πόνο ποὺ περνοῦν, μετὴ τὴ μοναξιά ποὺ βιώνουν.

Τὰ δυὸ πρῶτα μᾶς ἀποστασιοποιοῦν. Τὸ τρίτο, ἡ ἀγάπη, μᾶς ἐνώνει μεταξύ μας καὶ ἄρα μᾶς χαρίζει τὴ χαρὰ καὶ τὴν ἐλευθερία τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Πηγή: agiazoni.gr